GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE IN FIECARE DI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SE PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrimitŭ.

Nr. 222 — *Vineri, 9 (21) Octomvre.* — 1887.

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu I Octomvre 1887 st. v., s'au începutŭ unŭ nou abonamentŭ pe triluniulŭ Octomvre, Novembre şi Decemvre la care invitămŭ pe toţi onoraţii amici şi sprijinitorĭ ai foiei nostre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România şi străinătate:
pe trei lunĭ **3 fl.**	pe trei lunĭ **10 franci**
„ şese „ **6** „	„ şése „ **20** „
„ unŭ anŭ **12** „	„ unŭ anŭ **40** „

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale**.

Abonaţilorŭ de până'acum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ fâşiei sub care au primitŭ diarulŭ.

Domnii carĭ se vorŭ abona din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Braşovŭ, 8 Octomvre 1887.

Când datoria nóstră publicistică ne-a silitŭ sĕ ne ocupămŭ cu regretabila „afacere a scólei de fete din Sibiiu“ publicândŭ sub rubrica acésta părerile, esplicările şi observările ce s'au datŭ şi făcutŭ din o parte şi din alta, am arătatŭ adânca nóstră mâhnire pentru conflictulŭ neaşteptatŭ ivitŭ între personalulŭ didacticŭ şi direcţiunea scólei de fete a Associaţiunei şi între comitetulŭ acestei Associaţiunĭ. Totŭ odată însĕ amŭ accentuatŭ, că interesulŭ generalŭ românescŭ, care este legatŭ de desvoltarea acelei scóle, pretinde dela noi ca sĕ cercetămŭ în modŭ obiectivŭ şi cu totulŭ imparţialŭ causele conflictului şi astfelŭ sĕ putemŭ constata, unde este vina şi ce trebue făcutŭ, ca neajunsurile de felulŭ acesta sĕ înceteze odată pentru totdéuna.

A voi sĕ intrămŭ în amĕruntele neînţelegerilorŭ ivite între persónele mai de aprópe interesate, ar însemna a ne depărta dela linia de purtare ce ne-amŭ tras'o dela începutŭ în acéstă afacere. Nu suntemŭ noi chemaţi a resolva aceste amĕrunte. Ér încâtŭ în cele publicate până acum şi mai alesŭ în corespondenţa ce ni s'a trimisŭ din Sibiiu suntŭ atinse şi asemenĭ amĕrunte, o spunemŭ din capulŭ loculuĭ, că noi n'amŭ pututŭ şi nu putemŭ lua rĕspunderea pentru esactitatea lorŭ. Ajunge decĭ décă, avêndŭ înaintea ochilorŭ totŭ ce s'a publicatŭ în acéstă neplăcută afacere, ne vomŭ da şi noi la rêndulŭ nostru părerea obiectivă asupra celorŭ întêmplate.

Inainte de tóte trebue sĕ accentuămŭ, că neînţelegerile ivite cu privire la conducerea scólei din vorbă erau o cestiune interióră a acestei scolĭ, care s'ar fi pututŭ aplana în tăcere, fără ca sĕ se mai facă din aceste neînţelegerĭ unŭ calŭ de bătaiă târêndu-se în publicitate şi punêndu-se astfelŭ în risicŭ chiar dela începutŭ renumele scólei.

Dér odată date publicităţii lucrurile, nu puteamŭ sĕ ignorămŭ acéstă afacere şi de aceea, ascultândŭ părerile unora şi altora, amŭ trebuitŭ sĕ ne punemŭ întrebarea: cine pórtă vina, că scóla a fostŭ espusă unui neajunsŭ ca acela, de a fi deodată părăsită de personalulŭ ei didacticŭ şi dirigentŭ?

La acésta vomŭ rĕspunde scurtŭ, după impresiunile ce le-amŭ primitŭ, că vina este mai întâiu neînţelegerea ce s'a manifestatŭ cu acéstă ocasiune între persónele, carĭ chemate erau, ca umĕrŭ la umĕrŭ sĕ conlucre în cea mai bună armoniă pentru nobilulŭ scopŭ alŭ acestei scóle; alŭ doilea, neprevederea acelora, carĭ datorĭ erau sĕ asigure scóla pentru asemenĭ casurĭ neaşteptate; în fine, amorulŭ propriu rĕu înţelesŭ şi şi mai rĕu aplicatŭ alŭ dirigenţilorŭ scólei, carĭ tóte succesele frumóse, ce le-au dobênditŭ în anulŭ întêiu prin diliginţă şi zelŭ neobositŭ, le au pusŭ în jocŭ pe o singură carte, demisionarea cu ori-ce preţŭ.

In ce au constatŭ neînţelegerile, nu voimŭ sĕ cercetămŭ, dér din punctŭ de vedere alŭ interesului generalŭ românescŭ, de a vedé progresândŭ scóla înfiinţată de Associaţiune, trebue sĕ întrebămŭ: lucru cu cale şi înţeleptescŭ a fostŭ, de a da conflictului o asemenea estindere, încâtŭ sĕ pótă strica chiar şi şcólei? Décă neînţelegerile ivite n'au pututŭ fi înlăturate din alte privinţe, nu trebuiau óre sĕ amuţéscă ele, celŭ puţinŭ pentru unŭ timpŭ óre-care, înaintea exigenţelorŭ de apĕrare a intereselorŭ şcólei?

Şi ca sĕ trecemŭ acum la amorulŭ propriu alŭ persónelorŭ care, faţă cu meritele lorŭ din trecutŭ pentru scólă, s'au credutŭ nedreptăţite, întrebămŭ: gânditu-s'au óre că prin satisfacerea imediată şi necondiţionată a amorului lorŭ propri, fiă acésta orĭ câtŭ de motivată, potŭ sĕ pericliteze nu numai fructele muncei lorŭ consciențióse de unŭ anŭ, ci şi resultatele muncei de decĭ de ani a unei reuniunĭ de cultură românescĭ, întrupată în instituţiunea scólei de fete?

Nu credemŭ că s'au gânditŭ la acésta, căci décă se gândéu, căutau sĕ-şi satisfacă amorulŭ propriu aşa, ca nicĭ câtuşĭ de puţinŭ sĕ se va teme interesele scólei.

In totŭ casulŭ, nu putemŭ nicidecum aproba demisiunea necondiţionată din directoratulŭ şcólei şi părăsirea imediată a acestuia, tocmai la începutulŭ semestrului, adecă fără a fixa unŭ terminŭ óre-care, pentru ca comitetulŭ Associaţiunei sĕ aibă timpŭ a se îngriji de înlocuirea nimerită şi corĕspundĕtóre a celorŭ demisionaţĭ.

De altă parte recunóscemŭ, că noi de aci, cu tóte informaţiunile ce le avemŭ, nu putemŭ învinovăţi nicĭ pe unii nicĭ pe alţii, nu putemŭ sci, décă nu cumva şi comitetulŭ totuşĭ a cam forţatŭ lucrurile, judecândŭ după starea de lucrurĭ ce a aflat'o de bună unŭ anŭ de dile.

De greşélă însĕ, şi încă mare, scimŭ bine că s'a făcutŭ vinovatŭ comitetulŭ, adecă că n'a avutŭ prevederea de a stipula în angajamentele încheiate cu persónele dirigente ale scólei, orĭ câtŭ de mare încredere au meritatŭ dênsele, condiţiunea că dela eventuala demisionare şi până la eventuala părăsire a postului orĭ funcţiunei sĕ trécă celŭ puţinŭ unŭ semestru.

Spre a evita dér pentru viitorŭ asemenĭ dureróse neajunsurĭ şi a le face imposibile, odată pentru totdéuna, e neapĕratŭ de lipsă, ca la încheiarea angajamentelorŭ la scóla de fete comitetulŭ Associaţiunei sĕ prevadă, cum se face şi la alte institute, casulŭ unei neaşteptate retragerĭ.

In memoria lui Iacobŭ Mureşianu.

Redactorul „Gazetei Transilvaniei“ a mai primitŭ următorele telegrame şi scrisorĭ de condolenţă:

Teuţii de susŭ, 12 Octomvre st. n.

Vinŭ a-mĭ esprima şi eu condolenţa pentru pierderea farului nostru, ce o jălimŭ în tóte unghiurile, unde mai rĕsună limba dulce şi străbună. Dea Dumnedeulŭ ginţilorŭ ca sĕ puteţĭ representa şi D-vóstrĕ cu atâta demnitate şi tăriă lupta pentru care v'aţĭ angajatŭ, ca părintele vostru!

Ioanŭ Costinŭ,
preotŭ.

Bucurescĭ, 3 Octomvre v. 1887.

Stimabile Domnŭ!

Curierulŭ românescŭ în Muntenia, Albina românéscă în Moldova şi Gazeta Transilvaniei în Ardealŭ au fostŭ cele trei focare menite sĕ încăldéscă, sĕ deştepte şi sĕ ridice poporulŭ românescŭ, precum confirmă datele de 29 Martie, 3 Maiu şi 9 Iunie 1848.

Astădi şi Iacobŭ Mureşianu, regretatulŭ vostru părinte, este în lumea nemuritorilorŭ, alăturea cu Iónŭ Heliade-Rădulescu, cu Asachi, cu toţĭ semenii lorŭ de inimă şi de fapte.

Primiţĭ dér, Vĕ rogŭ, espresiunea adêncei mele mâhnirĭ pentru perderea nereparabilă ce aţĭ suferitŭ, şi permiteţĭ unui amicŭ alŭ valorosului Iacobŭ Mureşianu sĕ vĕ îndemne a păşĭ cu încredere pe calea bătută de antecesorĭ; căcĭ intru acésta conaţionalii nostri de peste Carpaţĭ se potŭ sprijini pe totŭ ce e suflare românéscă în Daciele lui Traianŭ şi Aurelianŭ.

Profitândŭ de ocasiune Vĕ rogŭ, onorabile Domnŭ, sĕ primiţĭ espresiunea sêmţĕmintelorŭ mele de cea mai distinsă stimă, iubire şi consideraţiune.

I. M. Rîureanu

SCIRILE DILEI.

Precum e informată din Pesta „Polit Korr.“, bilanţulŭ *bugetului*, ce are de gândŭ sĕ-lŭ presinte în curênd dietei ministru preşedinte ungurescŭ, se va înfăţişa cu $3^1/_2$ milione mai nefavorabilŭ, decum se prevĕduse. — Acelaşĭ bocetŭ în fiă care anŭ; de altmintrelea nicĭ nu se aştepta nimenea la unŭ bugetŭ mai favorabilŭ ca altă dată, dér la mai rĕu, da. Destulŭ că se va spori darea de consumŭ pe vinŭ, pe bere şi pe carne, se va modifica legea timbrelorŭ ca sĕ mai aducă ceva venitŭ ş. a. Ce „fericirĭ“ ne aşteptă!

—x—

Cu tótă subvenţiunea de o jumătate de milionŭ dată din banii Nemaghiarilorŭ pentru susţinerea *operei şi teatrului* naţionalŭ *ungurescŭ din Pesta, deficitulŭ* va fi la finele acestui anŭ de vr'o 50,000 fl. Şi cum sĕ nu fiă deficitŭ, că Pesta nu e unguréscă?

—x—

In adunarea ordinară a comitetului administrativă alŭ comit. *Albei de josŭ* de pe luna lui Octomvre, s'a constatatŭ că *dările s'au incassatŭ* în acéstă lună multŭ mai *slabŭ* ca altă-dată, din causa recóltei slabe şi a lipsei de afacerĭ. Rugarea adresată ministrului de comunicaţiune, ca sĕ le facŭ unele drumurĭ pe spesele statului, s'a respinsŭ, sub cuvênt că vré sĕ facă economiă. — Der bine, dările, pentru ce li s'au luatŭ şi vitele de ce li s'au vêndutŭ bentru ca sĕrmanii ómenĭ nicĭ drumurĭ sĕ n'aibă? Ce miseriă!

—x—

Ministrulŭ ungurescŭ de comunicaţiune a decisŭ sĕ *desfiinţeze peste o sută oficii postale,* care nu'şĭ potŭ acoperi cheltuelile de espediţiune şi transportŭ. Cu alte cuvinte, unŭ sporŭ de câteva sute de proletarĭ.

—x—

Inspectorulŭ de dare alŭ comitatului *Huniădóra* a raportatŭ, că în Septemvrie s'au încassatŭ dărĭ cu 31,412 fl. 70 cr. mai puţinŭ ca în anulŭ trecutŭ. Propune sĕ se şteargă 10,000 fl., care nu se mai potŭ încassa, căcĭ nu mai au ce sĕ ia esecutorii. In acelaşĭ timpŭ însĕ arată, că deja a *trimisŭ în provinciă 4 esecutorĭ de dare şi unŭ adjunctŭ esecutorŭ* ca sĕ esecute pe contribuabilĭ. — In ce „fericire“ ne-a inglodatŭ stăpânirea ungurescă!

—x—

Ţinutulŭ *Reşiţei* din Caraşŭ-Severinŭ e bântuitŭ de *lupi.* Vitele bieţilorŭ ómenĭ disparŭ de credĭ că le svêntă esecutorii de dare.

—x—

Oştirea permanentă, miliţiele şi reserviştii chemaţĭ la esercitii rĕmânŭ şi pe anulŭ viitorŭ fără cină. Socotindu se 4 cr. de omŭ, trebuia sĕ se mărésca bugetulŭ de rĕsboiu cu 4 milióne florinĭ. Banĭ însĕ nu suntŭ şi aşa soldaţii totŭ nemâncaţĭ se vorŭ culca séra ca şi până acum. Se dice că, décă delegaţiunile vorŭ aduce în vorbă acéstă cestiune, ministrulŭ de rĕsboiu va chibzui modalitatea sub care câteva trupe din corpulŭ 4 (Budapesta) sĕ se nutréscă ca probă o jumătate de anŭ cu o supă de conserve séra în preţŭ de $^3/_4$ cr. In casulŭ acesta bugetulŭ s'ar îngreuia cu mai puţinŭ de unŭ milionŭ.

—x—

Din *Iclodulŭ mare* ni-se scrie, că de două sĕptĕmânĭ plouĕ pe acolo, aşa că putredescŭ pe câmpŭ bucatele şi bieţii ómenĭ n'au pututŭ sĕmĕna bucatele de tómnă.

—x—

Alexe Mateescu din Rĕşinarĭ, ducêndu-se dela Sibiu spre casă, fù atacatŭ pe drumŭ în pădure de patru ómenĭ, între carĭ a recunoscutŭ pe vagabundulŭ Ionŭ Daroczi din Micăsasa. Hoţii l'au bătutŭ şi l'au jefuitŭ de banĭ, patru napoleonĭ şi 1 fl. 50 cr., precum şi de brêu şi de pălăriă.

—x—

Fundaţiunea clerului romano-catolicŭ din Transilvania face aprópe 6 milióne florinĭ. Interesele acestui capitalŭ se întrebuinţézâ mai vêrtosŭ pentru scopurĭ culturale. Tóte scólele medie rom. cat. din Ardelŭ se susţinŭ din fondulŭ acesta; 200 de profesorĭ şi peste 300 de studenţĭ din gimnasii şi universităţĭ se susţinŭ din acestŭ fondŭ; se ajutoră tóte bisericile romano-catolice, se dau o mulţime de pensiunĭ. Cu unŭ cuventŭ, biserica romano-catolică din Ardelŭ întrece cu bogăţiile ei mai pe tóte bisericile altorŭ confesiuni, împlinesce mulţime de scopurĭ culturale şi cu tóte acestea căpeteniile acestei bisericĭ se plângŭ, că nu le ajungŭ banii. Nenumĕrate neajunsurĭ se simtŭ încă în sênulŭ acestei bisericĭ din causa lipsei de banĭ. Impregiurarea acésta, recunósce insuşĭ „Kolozsvar", stă în fórte mare contrastŭ cu aspiraţiile „Kulturegyletiştilorŭ", carĭ pe lângă totŭ fanatismulŭ lorŭ nu cutéză nicĭ baremĭ sĕ viseze că averea societăţii lorŭ va pute vre-odată trece peste unŭ milionŭ. Dér chiar sĕ aibă unŭ milionŭ: óre când va fi acesta, şi ce vorŭ pute ei face cu unŭ milionŭ pentru a »cultiva", respective a maghiarisa unŭ Ardealŭ întregŭ, când şése milióne nu suntŭ de ajunsŭ nicĭ baremĭ pentru ajutorarea recerută a unei sigure confesiunĭ?! Acésta -a pusŭ pe Ungurii kulturegyletişti pe seriόse gândurĭ şi tremurŭ de mórte i-au apucatŭ de straşniculŭ fiasco ce-i aşteptă.

—x—

In *Becicherecŭ* se ḑice că teatrulŭ şi casa comitatensă vorŭ fi iluminate cu electricitate. — Ce le trebue chelilorŭ!

—x—

Bugetulŭ comunei *Chichinda mare* arată pe anulŭ 1888 la veniturĭ 100.804 fl., la cheltuelĭ 142.911 fl., deficitulŭ decĭ e de 42.107 fl., care are sĕ se acopere printr'unŭ aruncŭ comunalŭ de 25 procente. Cătŭ p'aci sĕ'ntrécă Chichindenii pe Braşovenii.

—x—

Camera de comerciu şi industriă din Cluşiu atrage atenţiunea celorŭ interesaţĭ asupra catalogului numelorŭ acelorŭ advocaţĭ românĭ din România, carĭ posedŭ limba germană orĭ francesă şi prin a cărora intrevenire se potŭ cu modulŭ acesta mai uşorŭ înţelege cu persónele din străinătate. Catalogulŭ se póte vede în cancelaria Camerei.

—x—

Ministrulŭ ungurescŭ de culte şi instrucţiune publică a hotărîtŭ sĕ se înfiinţeze două stipendii de câte 2000 fl. pe anŭ pentru acei candidaţĭ de profesoratŭ, carĭ şi-au alesŭ ca obiectŭ de propunere limba francesă. Respectivii vorŭ ave sĕ petrécă celŭ puţinŭ unŭ anŭ în Francia, pentru ca sĕ inveţe pe deplinŭ limba francesă.

—x—

»Lupta" află dela o persónă bine informată, că *Regina României lucrézâ cu d-nulŭ V. Alexandri la o dramă în versurĭ*, care va fi representată, póte, chiar în stagiunea acésta pe scena teatrului naţionalŭ din Bucuresci.

—x—

Precum spunŭ ḑiarele din *Bucuresci*, universitatea de acolo, în urma recomandaţiunii unanime a facultăţii de litere, a acordatŭ d-lui Lazărŭ Şeineanu unŭ premiu de 5000 lei pentru cartea sa *„Incercărĭ asupra Semasiologiei limbei române"*. D-lŭ Şaineanu va pleca în curêndŭ la Parisŭ, unde va urma cursurile linguistice la »Ecole des Hautes Etudes« şi la »Ecole des Langues orientales vivantes".

—x—

Cetimŭ în „România liberă«: Secţia I trib. Ilfovŭ (*Bucuresci*) a avutŭ sĕ deslege o *problemă de dreptŭ internaţionalŭ fórte delicată:* unŭ suveranŭ străinŭ póte elŭ fi chematŭ înaintea tribunalelorŭ române pentru datorii civile contractate în România? Tribunalulŭ a rĕspunsŭ prin negativă şi a respinsŭ, în lipsa piritului, cererea unei d-ne St., care chemase în judecată pe Regele unei ţĕrĭ vecine pentru o poliţă subscrisă de tatălŭ acestuia. Afacerea va merge mai departe în cercetarea Curţei.

Becleanŭ, Septemvre 1887 v.

Domnule Redactorŭ! Reuniunea învĕţătorilorŭ rom. gr. or. din districtulŭ Făgăraşului în éstŭ anŭ şi-a ţinutŭ adunarea generală în ḑilele de 20 şi 21 Septemvre a. c. st. n. în comuna românescă de lângă Făgăraşŭ, Beclean. Convocarea adunării dimpreună cu programulŭ ei s'a publicatŭ şi în ḑiarulŭ nostru cuotidianŭ „Gazeta Transilvaniei" nr. 198. Despre decurgerea acestei adunărĭ învĕţătorescĭ şi despre obiectele mai de importanţă desvoltate în acéstă adunare voiu sĕ raportezŭ ceva onoratului publicŭ cetitorŭ.

Şedinţa I. Duminecă 20 Septemvre a. c. a. m. Invĕţătorii au asistatŭ în corpore la serviciulŭ divinŭ celebratŭ în Biserica din Becleanŭ de M. O d. adm. prot. Iuliu Danŭ, însoţitŭ de preoţii Vincenţiu Grama, preşedintele reuniunei, şi George Ludu, preotŭ şi învĕţătorŭ în Preşmerŭ. Din biserică d-nii membrii ai acestei corporaţiunĭ au întratŭ în odaia mai mare a scólei elementare din Becleanŭ, unde s'a deschisŭ şedinţa prin preşedintele d-nulŭ Vincenţiu Grama. Presenţĭ au fostŭ unŭ numĕrŭ mai micŭ de învĕţătorĭ, Păr. adm. prot. Iuliu Danŭ şi preoţii George Ludu din Preşmerŭ şi Nicolau Aronŭ din Galaţi.

Şedinţa II. Duminecă 20 Septemvre a. c. p. m. Numĕrulŭ învĕţătorilorŭ presenţĭ s'au înmulţitŭ, erŭ dintre preoţĭ au mai venitŭ păr. Iosifŭ Literatŭ din Luţa. *Industria domestică în scólele poporale, disertaţiune de George Dobrinŭ.* Acestŭ obiectŭ din programŭ s'a pertractatŭ cu multă atenţiune, deórece industria domestică este unulŭ dintre obiectele de învĕţămêntŭ mai nouŭ care trebue introdusŭ în scólă. Dreptŭ aceea după cetire şi ascultare disertaţiunea d-lui Dobrinŭ s'a predatŭ comitetului centralŭ, pentru ca acesta principiile din elaboratŭ sĕ caute a-le pune în practică şi-a mijloci ca industria domestică sĕ se introducă câtŭ se póte mai curêndŭ şi în scólele nóstre de pe teritoriulŭ reuniunei acesteia.

Dispunêndŭ reuniunea de timpŭ şi fiindŭ învĕţătorii membri în numĕrŭ mai completŭ de faţă, preşedintele a pusŭ la ordinea ḑilei tema: *Carĭ suntŭ causele pentru care absenţiile scolare suntŭ pré numeróse şi prin ce s'ar putea delătura acestŭ inconvenientŭ împedecătorŭ în instrucţiunea poporală.* Membrulŭ Ioanŭ Căpĕtă, fiindŭ însărcinatŭ cu elaborarea acestei teme a descoperitŭ prin cetirea manuscriptului sĕu următórele cause carĭ facŭ sĕ fiă absenţii multe în scólă: 1) neinteresarea şi puţinulŭ controlŭ celŭ are directorulŭ scolarŭ, (preotulŭ), comitetulŭ parochialŭ, protopresbiterulŭ şi pre venerabilulŭ Consistorŭ faţă cu scóla, 2) indiferentismulŭ organelorŭ politice faţă cu esecutarea absenţiilorŭ scolarĭ; 3) raportulŭ în multe locurĭ rĕu între învĕţătorŭ şi preotŭ; 4) ocupaţiunea elevilorŭ la economia întreprinsă de părinţĭ; 5) sĕrăcia poporului; 6) îndĕrătnicia părinţilorŭ de a-şĭ da copii la scólă; 7) nestabilitatea învĕţătorului în postulŭ sĕu (désa schimbare dela unŭ postŭ la altulŭ) 8) depărtarea scólei de elevĭ; 9) morburile carĭ graseză pe unele locurĭ, şi 10) învĕţătorulŭ însuşĭ e de vină mai de multe orĭ că în scóla sa suntŭ absenţii multe.

La fiăcare causă prelegĕtorulŭ Ioanŭ Căpĕtă a arĕtatŭ şi mijlócele pentru delăturarea rĕului. Reuniunea a luatŭ la desbatere acestă lucrare punctŭ de punctŭ şi i-a colea a întregit'o sĕu a lăsatŭ afară din espunerile ei.

Duminecă în 20 Septemvre a. c. séra după şedinţa I. şi a II. a urmatŭ *o petrecere socială de jocŭ* premersă de *o producţiune literară* a învĕţătorilorŭ dela scóla din Becleanŭ George Taflanŭ şi Nicolae Ludu cu elevii lorŭ în localulŭ scólei, fiindŭ venitulŭ destinatŭ fondului reuniunei. Petrecerea şi producţiunea au reuşitŭ pe deplinŭ.

Programulŭ producţiunei literare a fostŭ: 1) Cuvêntŭ de deschidere rostitŭ de preşedintele reuniunei; 2) »Hai la vale", poesiă de C. Porumbescu esecutată de corulŭ elevilorŭ; 3) »Nevoiaşulŭ", poesiă de A. Panŭ, declamată de unŭ elevŭ; 4) »Fóiă verde de ştejarŭ«, poesiă de V. Alexandri, esecutată de corulŭ elevilorŭ; 5) „Cânteců poporalŭ", esecutatŭ solo de o elevă; 6) „Sub o culme de cetate«, poesiă esecutată în duetŭ de două copile şi doi copii; 7) »Unŭ dialogŭ« despre delăturarea beuturei de vinarsŭ şi îmbrăţişarea meseriilorŭ între elevĭ; 8) Aurora«, poesiă, esecutată în duetŭ de George Taflan şi Nicolae Ludu şi 9) »Cerescule împĕrate«, poesiă esecutată de corulŭ elevilorŭ. — Tóte acestea au reuşitŭ spre deplina mulţămire a publicului asistentŭ. Venitulŭ a fostŭ bunişorŭ. Deşi Făgăraşulŭ e numai o palmă de locŭ depărtare de Becleanŭ, de unde credeamŭ că inteligenţa de acolo va veni la acéstă adunare învĕţătorescă în numĕrŭ însemnatŭ, totuşi afară de Părintele adm. prot. Iuliu Danŭ, căpitanulŭ Bărsanŭ şi învĕţătorulŭ Raţŭ, pre alţii n'am vĕḑutŭ.

Şedinţa III. Lunĭ în 21 Septemvre a. c a. m. In acéstă şedinţă, care a duratŭ patru óre, s'a desbătutŭ tema: *Care este causa, pentru care grădinile şcólelorŭ nu se sporescŭ şi pentru ce unii învĕţătorĭ avêndŭ pămêntŭ pentru grădina de şcólă nu-lŭ cultivă spre instruirea şcolarilorŭ în grădinăritŭ şi ce mĕsurĭ ar fi de a se lua pentru a se da unŭ avêntŭ mai mare în instruirea acestui ramŭ folositorŭ?* Prelegĕtorulŭ acestei teme a fostŭ membrulŭ Nicolae Ludu. Au urmatŭ mai pre urmă diferite propunerĭ, şi încheerea adunărei.

FOILETONU.

Gustulu estetic şi caracterulŭ Româniloru.

S'a ḑisŭ şi s'a rupetatŭ de către acei carĭ au interesŭ sĕ susţină că poporulŭ română este înapoiatŭ, că elŭ nu are pentru libertate şi pentru drepturile lui cultulŭ pe care-lŭ au alte popóre; că gustulŭ lui esteticŭ este prea puţinŭ sĕu aprópe de locŭ desvoltatŭ, că în fine la elŭ sentimentulŭ moralŭ este decăḑutŭ. Nu mai este nevoiă a spune că aceştĭ domnĭ nu cunoscŭ poporulŭ din care facŭ parte, căcĭ altfelŭ, şi afară de o rea voinţă pentru elŭ, nu ar ţine acestŭ limbagiu.

S'a demonstratŭ în atâtea rêndurĭ, de către acei carĭ vĕdŭ cu ochĭ mai bunĭ acestŭ poporŭ şi suntŭ convinşĭ de puterea lui de a propăşi, că nedrepţĭ sĕu, în casulŭ celŭ mai bunŭ pentru d-lorŭ, greşiţĭ suntŭ în apreciările lorŭ. Din parte-ne ne mulţumimŭ pentru aḑi a releva greşeala pe care o facŭ când pesimiştii apreciatorĭ ai însuşirilorŭ poporului română susţinŭ că gustulŭ sĕu esteticŭ nu este de locŭ desvoltatŭ. Decă cineva îşĭ dă osteneala sĕ studieze industria casnică a Românului şi modulŭ lui de a se purta, ar vedea lucrurile cu totulŭ altfelŭ decâtŭ cum le vĕdŭ acei cărora totŭ ce este românescŭ le displace sĕu le inspiră milă. Ar mai vedea încă — cu satisfacţiunea ce va urma acestei descoperirĭ — că gustulŭ esteticŭ alŭ acestui poporŭ ne dă aprópe mĕsura adevĕrată a caracterului sĕu.

Acestŭ gustŭ alŭ poporului română pentru frumosŭ se póte mai lesne şi mai complectŭ aprecia în industria lui casnică. Românii, fie cei din România liberă, fiă cei din alte ţĕrĭ, toţĭ te isbescŭ prin frumosulŭ, armoniosulŭ şi blândulŭ, în forma, ornarea şi coloritulŭ costumelorŭ lorŭ, precum şi a totŭ ce ţine de industria restrînsă a vieţei lorŭ ḑilnice.

Cu totă deosebirea în cestiunĭ de detaliu, costumele românescĭ păstrézâ aceeaşĭ notă caracteristică, fie ele ale celorŭ din Banatŭ, din Bucovina sĕu din Transilvania, fie ele ale Româniloru din Muntenia, din Moldova sĕu din Oltenia. In tóte aceste regiunĭ, cunoscĕtorulŭ şi observatorulŭ de bună credinţă, nu póte decâtŭ a admira sentimentulŭ frumosului unitŭ cu simplitatea şi decenţa totŭ deodată. Vioiciunea, simplitatea, blândeţea şi decenţa Românului suntŭ întipărite, zugrăvite pe lucrurile făcute cu mâna sa.

Când vorbimŭ de industria casnică a Româniloru, de portulŭ lorŭ în specialŭ, înţelegemŭ pe ţĕranĭ, vorbimŭ de îmbrăcămintea lorŭ, er nu pe orăşenĭ, căcĭ la aceştia, prin forţa lucrurilorŭ chiar, a dispărutŭ caracterulŭ curatŭ naţionalŭ în portulŭ şi traiulŭ lorŭ exteriorŭ.

Dér ni se va ḑice, ce interesŭ póte avea acéstă cestiune a gustului care preşede la lucrările manuale ale ţĕranului românŭ? Nicĭ unulŭ altulŭ decâtŭ acela de a pune în evidenţă unŭ faptŭ, unŭ adevĕrŭ. Spuserămŭ mai sus, că diferitele însuşirĭ ale caracterului Românului, ca şi ale oricărui altŭ poporŭ, suntŭ întipărite, zugrăvite pe lucrările făcute cu mâna lorŭ, şi deşi mulţĭ, fórte mulţĭ, sciu acestŭ lucru, suntŭ alţii însĕ carĭ, sĕu nu-lŭ sciu, sĕu nu voescŭ a ţine sémă de elŭ. Ecă dér unde stă importanţa cestiunei pe care o schiţămŭ aicĭ.

Industria domestică a Româniloru ţĕranĭ a preocupatŭ nu numai pe connaţionalii lorŭ, dér chiar şi streinii de multe orĭ sa'u interesatŭ de ea. Intre alţii, d. Kohlmann, profesorŭ la scóla imperială de industrii din Viena, s'a ocupatŭ cu unŭ deosebitŭ interesŭ de industria domestică a ţĕranului românŭ şi ruteanŭ din Bucovina. Acestŭ studiu alŭ profesorului a fostŭ adusŭ la cunoscinţa cititorilorŭ din ţéra nóstră, în colonele „Voinţei Naţionale," în Februariu a. c.

După admiraţiunea pe care obiectele de mână şi mai cu sémă costumele ţĕranilorŭ bucovinenĭ, mai cu sémă acelea ale Românĭ, au suscitat'o la d-nulŭ Kohlmann, suntemŭ sigurĭ că era sĕ încerce acelaşĭ sentimentŭ decă studia şi costumele şi celelalte lucrărĭ de mână ale ţĕranului românŭ din România, şi ar fi făcutŭ în privinţă-le aceleaşĭ aprecierĭ, mai multŭ decâtŭ drepte, ca şi pentru bucovinenĭ.

„Legendele şi poveştile Românului şi Ruteanului bucovineanŭ, ḑise d-sa, au unŭ adêncŭ simţŭ poeticŭ; ele nu suntŭ produsulŭ unei fantasii orientale, care încurcă mintea, ci din contră, ele isvorescŭ din afundimea unei inimĭ duióse, încâtŭ cu adevĕratŭ cuvêntŭ se potŭ numi o creaţiune politică în care unŭ spiritŭ luminatŭ şi unŭ cugetŭ curatŭ stăpâneşte şi conduce fantasia.

Invêțătorii din tractele protopresbiterali Făgărașŭ și Cohalmŭ amŭ fostŭ bine representați, er' cei din protopresbiteratulŭ Agnitei au lipsitŭ cu toții, deși erau departe unele comune din acestŭ tractŭ numai de 1 óră de loculŭ ținerei adunărei generale. Ore invêțătorii din Calborŭ, Boholțŭ, Cincu-mare, Sorșŭ, Merghindealŭ etc., carĭ suntŭ fórte aprópe de Beclenŭ, din ce causă au lipsitŭ dela conferința lorŭ impusă de lege? Părintele protopresbiterŭ Sabinŭ Piso, care e conducĕtorul invêțătorilorŭ din tractulŭ Agnitei, ar pute recerca pre asemenea invêțătorĭ, carĭ nu-șĭ implinescŭ datorința, și a'i pedepsi conformŭ legei; esccepțiune făcêndŭ de casurile de bólă seu de alte grave casurĭ. O astfelŭ de neinteresare a bună sémă va ajunge și la urechile Venerabilului Consistorŭ archidiecesanŭ.

Atâta despre decursulŭ adunărei generale a invêțătorilorŭ rom. gr. or. din districtulŭ XI Făgărașŭ, ținută in Beclenŭ la 20 și 21 Septemvre 1887.

La anulŭ viitorŭ adunarea se va ține, unde? acolo unde va decide comitetulŭ centralŭ alŭ acestei corporațiunĭ.

Unulŭ din cei de față.

Informațiunĭ comerciale din România. — Camera de comerțŭ și industriă din Focșanĭ a făcutŭ cunoscutŭ celei din Brașovŭ, că adeseorĭ se ivescŭ casurĭ in Focșanĭ, că representanțĭ ai caselorŭ comerciale mai marĭ, fiă că nu cunoscŭ piața, fiă că voescŭ a-șĭ mărĭ comandele, recomandă acelorŭ case persóne, care se bucură de unŭ creditŭ dubiu sêu care merită numai unŭ creditŭ restrînsŭ. De aci vinŭ tristele urmărĭ, că persónele neoneste vêndŭ marfa pe orĭ-ce prețŭ, banĭ numai sĕ ésă, fără a se ține de obligamentele luate față cu firmele ce le-au acordatŭ creditŭ. De falimentŭ nu se ingrozescŭ, din contră le consideră ca unŭ mijlocŭ de inavuțire. De altă parte sufere comerțulŭ cinstitŭ, deórece concurența nesolidă ilŭ face imposibilŭ și așa nu ișĭ póte implini indatoririle sale. De aceea camera comercială din Focșanĭ recomandă, ca representanții caselorŭ nóstre comerciale sĕ se informeze totdeauna la ea despre totŭ ce privesce afacerile pe pieța aceea, sperând că in modulŭ acesta se va pute evita păgubirea comerciului.

Avisŭ No. 2. Pentru furnisarea pânei și ovĕsului necesare trupelorŭ armatei c. reg. in timpulŭ dela 1 Ianuarie până la finele lui Decemvrie 1888, se vorŭ ține tractările ofertelorŭ in scrisŭ precum urmeză:

In localulŭ oficiului intendanței c. r. a corpului 12 la 27 Octomvre n. 1887 pentru stațiunile Cisnădia și Mediașŭ.

La magazinulŭ c. r. militarŭ de aprovisionare în Alba-Iulia, la 28 Octomvre 1887 pentru stațiunile Alba-Iulia, Orăștia și Abrudŭ.

La magazinulŭ c. r. militarŭ de aprovisionare în Brașovŭ, la 28 Octomvre 1887, pentru stațiunile Codlea, Ghimbavŭ, Hĕlhii și Bodŭ; la 29 Octomvre 1887 pentru stațiunile Sânpetru, Feldióra, Cârstianŭ, Reșnovŭ și Oderheiu.

Articulii ce au a se asigura pentru fiecare stațiune și cifra cantității lorŭ, apoi condițiunile de tratare se cuprindŭ în publicațiunea I. Nr. 5885 d-to Sibiiu 13 Octomvre 1887 ce s'a trimisŭ oficielorŭ politice, camerelorŭ de comerțŭ și industriă, reuniunilorŭ economice etc. și care s'a afișatŭ in publicŭ in stațiunile unde sunt a se furnisa articulii necesarĭ.

Tóte condițiunile de furnisare se potŭ vedea la institutele militare de aprovisionare în Sibiiu, Alba-Iulia, Brașovŭ și Clușiu, aceste din urmă institute dau fiecăruia cólele cu condițiunile tipărite pe prețulŭ de 4 cr. de cóla tipărită. *Sibiiu,* in 10 Octomvre 1887. Dela intendența c. r. a corpului 12.

Dare de sémă și mulțamită publică.

(Urmare din Nrii 176—184 ai »Gaz. Trans.«)

Comitetulŭ de ajutorare, constituitŭ la 24 Aprilie a. c. st. n. in comuna Galațĭ de lângă Făgărașŭ, in țéra Oltului, spre a aduna ajutóre în favorea celorŭ nenorocițĭ prin focŭ din acéstă comună, după ce a mai primitŭ ajutóre din partea marinimoșilorŭ contribuențĭ, ișĭ continuă darea de sémă incepută și publicată in Nrii 176—184 din »Gaz. Trans.“ mai departe, și arată că au mai incursŭ ajutóre:

24. Dela On. domnŭ *Iacobŭ Zorca,* notarŭ cerc. in Vlădenĭ *5 fl. 40 cr v. a.* colectațĭ dela p. t. domnĭ: Iacobŭ Zorca, not. cerc. (Vlădenĭ) 1 fl., Toma Potcóvă, primarŭ (Vlădenĭ) 50 cr., Vasiliu Beleiu, cassarŭ (Vlădenĭ) 50 cr., Iacobŭ Balcoșŭ, parochŭ (Vlădenĭ) 1 fl., Ioanŭ Podariu, proprietarŭ (Vlădenĭ) 40 cr., Iacobŭ Zorca, capelanu (Vlădenĭ) 50 cr. Iohan Gross, birtașŭ (Vlădenĭ) 50 cr. și Comuna Vlădenĭ 1 fl. *Suma 5 fl. 40 cr. v. a.*

25. Dela On. domnŭ *George Ludu,* capelanŭ gr. or. și invêțătorŭ în Preșmerŭ *5 fl. 57 cr. v. a.* colectațĭ dela p. t. domnĭ: George Ludu, capelanŭ și invêțătorŭ, (Preșmerŭ) 1 fl., Irodionŭ Frateșŭ, invêțătorŭ (Preșmerŭ) 50 cr., George Șirariu, invêțătorŭ (Preșmerŭ) 50 cr., Nicolae Crăciunŭ, boltașŭ (Preșmerŭ) 50 cr., Nicolae Manica (Preșmerŭ) 10 cr., George Popoviciu junior (Preșmerŭ) 30 cr. George Popoviciu senior (Preșmerŭ) 5 cr., Vasiliu Aldea (Preșmerŭ) 10 cr., N. Șandru (Preșmerŭ) 8 cr. C. Șandru (Preșmerŭ) 10 cr., Radu Stelea (Preșmerŭ) 5 cr., D. Cranga (Preșmerŭ) 5 cr., A. Bălășcuță (Preșmerŭ) 10 cr., N. Frateșŭ (Preșmerŭ) 4 cr., Frățilă Colțiu (Preșmerŭ) 10 cr., D. Dogariu (Preșmerŭ) 10 cr., G. Mitanŭ (Preșmerŭ) 10 cr., N. Cârstea (Preșmerŭ) 10 cr., Nicolae Bălășcuță (Preșmerŭ) 40 cr., George Calboreanŭ (Preșmerŭ) 50 cr., G. Roșca, epitropŭ (Preșmerŭ) 50 cr. și Eliseiu Haida, gendarmŭ ces. reg. (Preșmerŭ) 30 cr. *Suma 5 fl. 57 cr. v. a.*

(Va urma.)

Ultime sciri.

Belgradŭ, 18 Octomvre. Negocierile pentru convențiunea comercială cu România suntŭ pe isprăvitŭ. Erĭ s'a primitŭ aci proectulŭ de convențiune trimisŭ din Bucurescĭ.

Berlinŭ, 19 Octomvre. „Kreuz-Zeitung“ asigură că cercurile militare vieneze au informații despre *concentrarea de trupe rusescĭ la granita austriacă.* Scirea acésta a redusŭ în modŭ considerabilŭ credința în păstrarea păcii.

Belgradu, 19 Octomvrie.—Sinodulŭ sêrbescŭ a hotărîtŭ înființarea unui patriarchatŭ sêrbescŭ independentŭ. Guvernulŭ e învitatŭ sĕ realiseze acéstă hotărîre.

Sofia, 18 Octomvre. — Sgomotulŭ privitorŭ la voiagiulŭ principelui Ferdinand I este cu totulŭ falsŭ. Ierĭ Alteța Sa a primitŭ în audiență pe d. Stoiloff.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

BELGRADŬ, 20 Octomvre. — La granița Serbiei s'au concentratŭ de erĭ vr'o 500 de Arnăuțĭ lângă localitatea Maoritz. Erĭ au năvălitŭ pe neașteptate Arnăuții la Materova, au atacatŭ trei posturĭ de graniță sêrbescĭ, acestea însĕ au respinsŭ pe Arnăuțĭ după o luptă mai îndelungată. Din partea Sêrbilorŭ suntŭ doi greu rănițĭ. Perderile Arnăuțilorŭ nu suntŭ cunoscute. Adĭ se așteptă o nouă năvală.

SOFIA, 20 Octomvre. — In cercurile oficiale se asigură, că audiența Metropolitului Clement la prințulŭ Ferdinand nu s'a ținutŭ, fiindŭ că a fostŭ cerută în modŭ necuviinciosŭ.

DIVERSE.

Descoperirea fosforului — La finele lui Septemvre 1887, s'au împlinitŭ 200 anĭ de când pe cunoscuta insulă numită a păunilorŭ, de lângă Potsdam, se făcŭ o descoperire, a cărei însemnătate rĕmase la se aprecia d'o epocă mai târdiă și mai alesŭ de epoca nóstră. Insula păunilorŭ era pe timpurile d'atuncĭ unulŭ din locurile cele mai neplăcute, unŭ locŭ vrăjitŭ alŭ locuitorilorŭ dimprejurŭ, din causă că ea servì odinióră ca locŭ de jertfă păgânilorŭ, locuitorii băstinașĭ ai acelei localitățĭ, și amintirea de astfelŭ de lucrurĭ impresionabile se menține mereu în poporŭ. Imprejurarea se mai agravà și prin faptulŭ că în acéstă localitate blăstămată de poporŭ se stabili unŭ omŭ care făcea totŭ felulŭ de lucrurĭ misteriόse umblândŭ cu foculŭ și cu aburulŭ ca și cu semenii sĕi și care nu suferia pe lângă dênsulŭ de câtŭ unŭ servitorŭ cu ochii înfundațĭ în capŭ și unŭ câne mare negru. Numai acésta era d'ajunsŭ a surescita superstiția poporului asupra unui asemenea colonist și mai alesŭ în vremurile d'atuncĭ. Acelŭ timpŭ era epoca alchimiei, a căutărei petrei înțelepțilorŭ, a artei d'a face aurŭ. Unŭ asemenea producĕtorŭ de aurŭ apăruse la 1680 pe insula păunilorŭ unde îșĭ făcuse o căsuță și unŭ laboratorŭ. Pe elŭ ilŭ chema Iohanes Kunkel, și a fostŭ chematŭ de către marele archiduce din Dresda — unde locuia până atuncĭ — ca sĕ vină la Potsdam sĕ-i fabrice aurŭ, der Kunkel nu isbutì a-i satisface dorința, în schimbŭ însĕ elŭ reuși a compune unŭ felŭ de sticlă colorată și a fabrica din ea vase frumóse prin care îșĭ câștigà favórea archiducelui in așa gradŭ, încâtŭ acesta ii dărui insula.

Kunkel experimentà mai departe și pe la finele lui Septemvre 1687 avŭ noroculŭ a descoperi o materiă, unŭ mineralŭ până atuncĭ necunoscutŭ și pe care ilŭ estrăgea în formă compactă în bețe de lungimea și grosimea unui degetŭ. Din aceste bețe eșia o licărealá rară; decă se lua unŭ asemenea bățŭ în mână, licăréla se transmitea indată pe piele, exalândŭ unŭ aburŭ ușorŭ, dér de unŭ mirosŭ tare, neplăcutŭ și înecăciosŭ, er décă se aprindea bețulŭ, elŭ da o lumină care se putea vedé departe și încă într'o lucire admirabilă. Kunkel numì acestŭ rarŭ mineralŭ „fosfor“, și jubileulŭ lui a cădutŭ tocmai în dilele trecute. Câțĭ-va anĭ după mórtea (1688) protectorului sĕu, Kunkel părăsì insula păunilorŭ și chiar casa sa din Klosterstrasse din Berlinŭ, chematŭ fiindŭ se duse la Stockholm unde regele Carol XI din Șvedia ilŭ primì cu marĭ onorurĭ, ilŭ numì consilierŭ și inspectorŭ peste tóte minele dându-i și titlu de »baron Kunkel de Löwenstern“. Elŭ murì la inceputulŭ secolului alŭ 18-lea Printre pescarii din Potsdam și astădĭ mai esistă superstiția că pe insula păunilorŭ se plimbă spiritulŭ unui producĕtorŭ de aurŭ. Stafia insoțită de unŭ câne negru se plimbă nóptea pe insulă mai alesŭ vara, așa dicŭ ómenii.

Rectificare. In Nr. 220 alŭ „Gaz. Trans.« la scirea dilei a 12-a, în locŭ de Cisnădióra, sĕ se cetéscă: *Gușterița.*

☞ *Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în totungeria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.*

Editorŭ și redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Muresianu.**

Dreptŭ aceea totŭ asemenea de adâncite și de sentimentale suntŭ și formele și amestecarea culorilorŭ cu carĭ suntŭ confecționate produsele industriei domestice în Bucovina“. Mai departe: „Amestecarea culorilorŭ se deosibesce dela unŭ județŭ la altulŭ. Așa bunăóră cei din plasa Cernăuțului și Cotmaniei iubescŭ culorile mai deschise, ér cei dela Storojinŭ, Câmpu-Lungŭ, Rădăuțŭ pe cele mai închise. In genere amestecarea culorilorŭ face o plăcută impresiune. Prin acéstă amestecare armonióšă și estetică Românulŭ și Ruteanulŭ scie sĕ provóce unŭ efectŭ plăcutŭ. Roșu, vênĕtŭ, galbenŭ, verde cu albŭ negru și auriu, acestea suntŭ culorile polihromicĭ, carĭ facŭ o minunată impresiune. Pe lângă acestea adesea se dăresce și câte o schimbare ritmatică, care bate în roșu, mai alesŭ roșu-închisŭ, galbenŭ albŭ, negru și albastru. Acéstă variațiune ne amintesce de polihromia elină și care se manifestă mai cu sémă la brânele (cingĕtórele) femeilorŭ bucovinene.“ — „Muntenii din Bucovina în mișcarea lorŭ intelectuală au mai multă sentimentalitate. Jalnicele lorŭ melodii și poesii au nisce sunete melancolice. Aceste sunete simțitóre, acestŭ dorŭ adâncŭ pĕtrundĕtorŭ se manifestă la ei, după cum am vĕdutŭ la covórele locuitorilorŭ muntenĭ, și în amestecarea culorilorŭ în care prepondereză albastru, roșu-închisŭ, negrulŭ și surulŭ“.

Nu unŭ Românŭ vorbesce în termenĭ atâtŭ de favorabilĭ pentru țĕranii românĭ, ci unŭ Germanŭ specialŭ și cu cunoscințe vaste în ale industriei.

Décă unŭ străinŭ, cum este profesorulŭ Kohlmann, este datorŭ — voindŭ sĕ fiă imparțialŭ — sĕ ție socotelă de aceste calităț ale Românului, ce trebue sĕ spunemŭ de acei scriitorĭ dela noi, carĭ i le tăgăduescŭ?

(Voința Națională). **C. A. Filitis**

O NÓPTE TERIBILĂ.

de Maurice Reynold, traducere de Ioanŭ E. Prodanŭ.

(Urmare.)

Ioana îșĭ intórse capulŭ cu vioiciune și fixà pe tînĕrulŭ, ca și când ar fi voitŭ sĕ-i pună o intrebare. Însĕ diplomatulŭ se arĕtà nepăsătorŭ, și juna fată mușcându-șĭ buzele, rĕmase 'n tăcere.

— Sĕ ne scoborîmŭ de pe munte, și sĕ ne îndreptămŭ spre alea Marteaux, căcĭ nu mai avemŭ timpŭ, dise domna Brissac, care se'ntórse cu grabă, urmată de întréga micà trupă.

Era pe la 10 óre séra, și sala cea mare a Redutei era plină d'o lume elegantă, care furnica în tóte părțile, dându'i aspectulŭ unui vastŭ caleidoscopŭ.

Americanele costumate à la Worth și asemĕnândŭ unorŭ gravurĭ de modă, se strecurau prin mulțime cu nepăsarea lorŭ caracteristică; micile belgiane, mai rotunjóre, însĕ mai puținŭ fine ca fetele altorŭ țĕrĭ, se nisuiau din tóte puterile a imita, în eleganța mișcărilorŭ, pe rivalele lorŭ, fără a le succede pe deplinŭ. Tóte cochetau, cochetau și rîdeau cu o veseliă, cu o insuflețire, ce amŭ putea-o asĕmĕna cu strigătele, mișcările sprintene ale óspeților gărăitorĭ dintr'o cușcă în momentulŭ când li se aruncă grâulŭ.

Aicĭ, grâulŭ era representatŭ prin tinerĭ de diferite naționalitățĭ, carĭ îmbrăcațĭ cu gustŭ, în negru și cu cravată albă, se plimblau în lungŭ și 'n latŭ ochindŭ și agrăindŭ femeile. Ér ele, ședêndŭ comodŭ pe scaune de catifea roșiă, puse dealungulŭ păreților îndĕrĕtulŭ colónelorŭ, conversau voiosŭ cu câte-o frumósă din provinciă. Tóte damele, îmbrăcate în toalete deschise și strălucitóre, purtau pălării rotunde, împodobite cu pene sêu încărcate de florĭ, ceea ce le dĕdea unŭ aerŭ de rĕsfățare.

D-lŭ de Beaulieu, purtândŭ unŭ monoclu înșurubatŭ pe ochĭ, percurgea sala balului glumindŭ cu unŭ tînĕrŭ blondŭ, care avea ochii albaștri și privirea liniștită.

— Eu mĕ mirŭ, dise atașatulŭ, cum de domnișórele de Werrières sĕ nu fi sositŭ încă, când sciu că ele scapără după jocŭ; cea mai mare cu osebire n'ar puté lipsi dela vr'unŭ valsŭ pentru multŭ. Sunt curiosŭ sĕ vĕdŭ ce impresiune vorŭ produce asupra ta.

— Insĕ ele nu vorŭ produce nicĭ o impresiune, décă în faptă ele suntŭ așa precum tu mi le descrii: tinere cochete, îndrăsnețe și inconsecvente. In acésta nu aflu nicĭdecum idealulŭ meu despre femeeă.

(Va urma.)

Cursulŭ la bursa de Viena

din 17 Octomvre st. n. 1887

Rentă de aurŭ 5% . . .	99 85	Bonurĭ croato-slavone . .	104 25
Rentă de hârtiă 5% . .	85.75	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	—.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149 25	Imprumutulŭ cu premiu ung.	122 75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	96 90	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului .	123 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —	Renta de hârtiă austriacă	80 95
		Renta de arg. austr. . .	82 25
		Renta de aurŭ austr. . .	112 10
		Losurile din 1860 . . .	135.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	114 22	Acțiunile băncel austro-ungare	884 —
		Act. băncel de creditŭ ung.	284.75
Bonurĭ rurale ungare . .	104 20	Act. băncel de creditŭ austr.	283 70
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.—	Argintulŭ —.— Galbinĭ impărătescĭ	5 93
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104.—	Napoleon-d'orĭ	9 93
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.—	Mărcĭ 100 imp. germ. . .	61 40
Bonurĭ rurale transilvane	104 50	Londra 10 Livres sterlinge	125 50

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 5 Octomvre st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	$93^1/_2$	$9{\cdot}^1/_2$
Renta rom. amort. (5%)	96—	97—
» convert. (6%)	91—	92—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	105—	106—
» „ „ (5%) .	$91^3/_4$	$92^1/_4$
» » urban (7%) .	103—	104—
» » » (6%) .	96—	97—
» » » (5%) .	$87^1/_2$	$88^1/_2$
Banca națională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Națională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă . .	$14.^1/_4$	15.—
Bancnote austriace contra aurŭ. .	2.03	2.04

Cursulu pieței Brașovŭ

din 18 Octomvre st. n. 1887

Bancnote românescĭ	Cump.	8.57	Vênd.	8.60
Argint românescŭ	»	8.50	»	8.55
Napoleon-d'orĭ	»	9.87	»	9.92
Lire turcescĭ	»	11.21	»	11.28
Imperialĭ	»	10.21	»	10.36
Galbenĭ	»	5 86	»	5.90
Scrisurile fonc. »Albina« 6% .	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5% .	„	98.—	-	99.—
Ruble Rusescĭ	»	109.—	»	110.—
Discontulŭ . . .	»	7—10% pe anŭ.		

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugămŭ pe d-niĭ abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei se binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatuluĭ postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se aboneză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

ADMINISTR. „GAZ. TRANS."

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Peșta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 oră 55 minute după amĕdĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Peșta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amĕdĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amĕdĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Rĕșnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 min. după amĕdĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ*: 4 óre după amĕdĭ.
c) „ „ în *Săcuime* (S. Georgĭ): 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ*: 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕșnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte da amĕdĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Săcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.